ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 Σεπτεμβρίου 1922 Ίωακείμ καὶ Ἄννης Σελήνη 1 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΙΜΗ ΦΡΑΓΚΩΝ 30

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθ. 1787 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεῖα Δεκεμβρίου Γεωργίου τοῦ Α'

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν Μικρασίαν τὸ πῆραν ἀπὸ φτισιν οἱ μοιραῖοι ἄνθρωποι τῆς Ἑθνικῆς καταισχύνης, οἱ μετανοεμβριανοὶ Ἱπρόστατοι, οἱ ἄτιμοι σφαγιασταὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μὲ τὴν Μικρασίαν ἐξόφλησαν κάθε λογαριασμόν. Μὲ ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν ἢ καλλίτερα μὲ ἀναίδειαν ὑπερβίνουσαν κάθε κυνισμὸν προδίδουν τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἀγκαλίφισιν ποὺ αἰσθάνονται ἀπαλλαγέντες τῆς «Μικρασιατικῆς περιπετείας»!

Παρ' ὀλίγον θὰ ἐξέφραζον ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς, διότι τόσον εὐκόλως καὶ τόσον ταχέως ἀπεχώρησεν ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς... «ἀποικιακῆς» ταύτης κηφίσεώς της.

Τὸ ὅτι ἀπεχώρησαν τόσον ἐξευτελιστικῶς, τόσον ἐπαισχύντως, παραδώσασα εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν τὰς μυριάδας τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ της, ἐγκαταλείψασα εἰς χεῖρας ὀλιγαρίθμων τοσ τῶν ἀνυπολογίστου ἀξίας πολεμικὸν καὶ λοιπὸν ὑλικόν, ἀπωλέσασα τὸ γόητρόν της, ἐγκατασπείρασα τὴν δυστυχίαν, τὸν θλεθρον, τὴν συμφορὰν, τὸν μαρτυρικώτερον θάνατον, τὴν ἀτίμωσιν εἰς ἀνθρώπους καὶ τρισευδαίμονας, Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς καὶ μεθ' αὐτῶν εἰς ἄλλους μὴ τουρκικοὺς πληθυσμοὺς ποῦ τόσα ἤπισαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ τόσην τιμὴν περιέβαλλον αὐτὴν, οὐδόλως σχεδὸν τοὺς ἐνδιαφέρει. Οὐδεμίαν αἰσθάνονται μεταμέλειαν ἢ τύψιν συνειδότος.

Ἀπηλλάγησαν τῆς Μικρασιατικῆς περιπετείας! Ἀπεμανρύνθησαν τοῦ ἀποικιακοῦ κράτους! Ποία χαρά! Ποία ἀνακούφισις!

"

Ἀλλ' ὁ νικητὴς καὶ ὑπεροπτικὸς Κεμὰλ δὲν ἀρκεῖται εἰς τοῦτον τὸν θρίαμβόν του μόνον. Δὲν εἶναι εὐχαριστημένος μὲ τὸ πλῆγμα τὸ ὁποῖον κατέφερε κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐνδιώξας αὐτὴν ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Θέλει — πρὸς τὸ παρὸν — καὶ τὴν Θράκην! Καὶ ἀξιοῖ τὴν προκαταρκτικὴν ἐκκένωσίν της! Τὴν «Μικρὰν καὶ ἔντιμον Ἑλλάδα» ὅμως δὲν χωρίζει δυστυχῶς ἀπὸ τῆς Θράκης ἡ θάλασσα! Καὶ ἅπαξ θέσῃ τὸν πόδα ἐπ' αὐτῆς, οὐδόλως ἀπίθανον νὰ φιλοδοξήσῃ «νὰ πιῇ τὸν καφέ του εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος»!

Ὁ φόβος οὗτος συνέχων τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν μοιραίων ἀνθρώπων, τῶν παραφρόνων ἱδρυτῶν τοῦ δόγματος τῆς αὐτοτελείας, τοὺς καθιστᾷ σκεπτικούς, νευρικούς, καὶ τοὺς ὠθεῖ εἰς σπασμωδικὰς ἐνεργείας καὶ εἰς ὑστερικὰς κραυγὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Θράκης, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς της.

Χαρακτηρίζουν τὴν Θράκην ὡς ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡσὰν νὰ μὴ ἔπρεπε νὰ θεωρεῖται τοιοῦτον καὶ ἑκάστη σπιθαμὴ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Διὰ τὸν ἀγνόν, διὰ τὸν ἔντιμον, διὰ τὸν φιλοπάτριδα Ἑλληνισμὸν βεβαίως καὶ ἡ Θράκη, δὲν εἶναι συνετὸν νὰ μὴ προκαλῇ τὸ ἴδιον καὶ ἔτι μεγαλείτερον τῆς Μικρασίας ἐνδιαφέρον.

Καὶ διότι ἐνδιαφέρονται καὶ διότι πονοῦν, καὶ διότι ἔχουν πεποίθησιν ὅτι δεύτερον κατὰ τῆς Θράκης πλῆγμα θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς τέλειαν ἐξόντωσιν, καὶ ἐξολοθρευμὸν ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καταλαμβάνονται ὑπὸ δέους ἐφ' ὅσον τὴν ἀρχὴν κατέχουν ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι ἄνθρωποι τοῦ μετανοεμβριανοῦ καθεστώτος, οἱ ἄνθρωποι οἱοιδήποτε καὶ αὐτουργοὶ καὶ συνεργοὶ ὑπῆρξαν εἰς τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι καὶ αἱ ἴδιαι μέθοδοι δὲν εἶναι συνετὸν εἰμὴ νὰ ἀποφέρουν καὶ διὰ τὴν Θράκην τὰ ἴδια μὲ τὴν Μικρασίαν ἀποτελέσματα.

Ἂς σκεφθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ἂς ἀπομακρύνει ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ παντὸς μέσου τοὺς ἀνθρώπους τοῦ καθεστῶτος τὸ ὁποῖον τόσην καταστροφὴν καὶ ἐρήμωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν δὲν θέλει νὰ θρηνήσῃ αὔριον οὐχὶ μόνον τῆς Θράκης τὴν ἀπώλειαν, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὁλοκληρωτὴν ὑποδούλωσιν!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΜΕΝΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΝΗΝ

Θὰ συνεχωρεῖτο ἴσως πλάνη, θὰ συνεχωρεῖτο ἴσως ἐκ συμφεροντολογικοῦ ὑπολογισμοῦ προσήλωσις πρὸς τὸ μετανοεμβριανὸν καθεστώς, πρὶν ἐπέλθῃ ἡ τρομερά, ἡ ἀνυπολόγιστος καταστροφή. Σήμερον ὅμως ὅτε πλέον ἔχομεν πρὸ ἐῶν ὀφθαλμῶν τὰ οἰκτρὰ ἐρείπια εἰς τὰ ὁποῖα ἐσώρισε τὴν δοξασμένην καὶ ὑπερήφανον Ἑλλάδα ἡ ἀνόητος, ἡ ἐγκληματικὴ πολιτικὴ τοῦ μετανοεμβριανοῦ καθεστῶτος, σήμερον ποὺ ὁ ἔνδοξος καὶ δαφνοστεφανωμένος στρατὸς μας γυρνᾷ καταιτροπιασμένος καὶ καταφρονεμένος, σήμερον ποὺ ὁ χθεσινὸς πλούσιος καὶ ὑπερήφανος καὶ ὑψηλόφρων καὶ εὐδαίμων Μικρασιατικὸς Ἑλληνισμὸς περιπατᾶται σκυφτὸς, δλὸ τὸ βάρος τῆς συγνωτέρας δυστυχίας, ἀπογοητευμένος, γυμνός, ἠησικός, ἀσταγὴς, κακομοιριασμένος, ἀντικρύζων εἰς κάθε βῆμα του τὸ φάσμα τοῦ ἐξ ἀοιτίας θανατου, σήμερον ποὺ κάθε ἄνθρωπος ποὺ ἔχει βαθιὰ ριζωμένο στὴ ψυχή του τὸ συναίσθημα τοῦ ἐθνισμοῦ, ντρέπεται νὰ εἴπῃ πὼς εἶναι Ἕλλην, σήμερον ποὺ καὶ οἱ ἀιζγκανοὶ ἀκόμη μποροῦν πιὸ ὑπερηφανοι ἀπὸ ἡμᾶς νὰ διακηρύξουν τὸν ἐθνισμόν των, ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν πλάνην, ἢ εἰς τὴν ἐκ συμφεροντολογικοῦ ὑπολογισμοῦ προσήλωσιν εἰς τὸ ἀποίσιον αὐτὸ καθεστὼς δὲν εἶνε πλέον ἔγκλημα μόνον δὲν εἶνε προδοσία. Εἶναι κάτι τι ποὺ περιᾶ καὶ τὴν κτηνώδη ἀναισθησίαν. Ὅσοι ἔχουν τὴν ἀναισθησίαν νὰ μὴ ἐντραποῦν καὶ νὰ μὴ λυποῦνται διὰ τὸ κατάντημα αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος, κατάντημα εἰς τὸ ὁποῖον καὶ οἱ ἴδιοι ἔχουν συνεργήσῃ μὲ τὴν οἰεραὶν πλάνην των ἢ μὲ τὴν ἐπιδειξιν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀιμων συμφερόντων των, ἂς σεβασθοῦν τὸ λογος των ἀγνὲν Ἕλληνων, ἂς σεβασθεῖν τὸν πόνον τῆς μεγίστης πλειονοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ὁποία μὲ ὀργὴν παρίσταται μάρτυς τῆς Γουναροστρατιᾶς προδοσίας. Ἂς σιβασθῇ τὸ ψυχικὸν ἄιγος τοῦ μοιρυφοῦντος Ἑλληνισμοῦ ὁ ὁποῖος μὲ ὅλον τὸν πόνον του μὲ ὅλην τὴν πλήξασαν αὐτὸν δυστυχίαν, δὲν παύει νὰ ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐλπίζει εἰς τὴν σωτηρίαν της. "Ἂς σιβα' σθοῦν τὰς πεποιθήσεις τοῦ υδιὰ τὰ πρόσωπα καὶ διὰ τὰ πράγματα. Πεποιθήσεις ποὺ δικαιολογοῦνται ἀπὸ τὰς πραγματοποιηθείσας προβλέψεις των διὰ τὸ συμεραινὸν κατάντημα τῆς Ἑλλάδος. "Ἂς μὴ ἀναξεύουν εἰ ἐνοχεῖς τὰς πληγὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μυκτηριζοντες τὰ πρό' σωπα τῆς λατρείας του καὶ ἐπιρρίπτοντες ἐπ' αὐτῶν τὰς συνεπείας τῆς ἀνοήτου τῆς παρὼφρονος ἂν μὴ ἐγκληματικῆς καὶ προδοτικῆς πολιτικῆς τοῦ ἀπασίου μετανοεμβριανοῦ καθεστῶτος.

"Ἴσως νὰ εἶναι ἀνεκτὴ ἡ συμφορὰ καὶ ὁ πόνος, ἐφ' ὅσον ὁ προκαλέσας αὐτὸν ἐκδηλοῖ μεταμέλειαν καὶ συμπόνειν. Ἡ περιφρόνησις δμως ἢ ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀκόμη περισσότερον ὁ μυκτηρισμὸς πρὸς τὸν πονοῦντα γεννᾷ συναισθήματα τὰ ὁ πεῖα πολὺ πρέπει νὰ ὑπολογίσουν οἱ ἐμμένοντες ἀκόμη εἰς τὴν ἐγκληματικὴν πλάνην των, ἂν ὄχι εἰς τὴν ἐπιδίωξιν καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προσωπικῶν των συμφερόντων.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Λονδῖνον, 4 — Ὁ Ἀγγλικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσχολῆται διὰ μακρῶν μὲ τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα.

Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» γράφουν ὅτι, ἂν οἱ Τοῦρκοι ζητήσουν καὶ τοὺς ἀποδοθῇ ἡ Θράκη, ἐκτὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἡ ἀξίωσις αὕτη θὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνησυχίαν τῶν Βαλκανικῶν καὶ ἡ κατόστασις αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἐχθροπραξίας εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» γράφει: Τὸ νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐπαναφορὰν τῶν Τούρκων εἰς τὴν Θράκην εἶνε ἰσοδύναμον πρὸς ἀναπνέυσιν ὁλοκλήρου τοῦ Βαλκανικοῦ ζητήματο. Οὐδεὶς δύνατοι νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ Κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀφεθοῦν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ἐλευθερία τῶν Δαρδανελλίων καὶ ἡ κατάρρηξις τῆς ἡμισελήνου ἐκ τῆς Κωνπόλεως εἶναι τὰ πολυτιμότερα ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου. Διὰ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα καὶ νὰ παύσῃ ἡ Εὐρώπη νὰ ἀσχολῆται μὲ αὐτό, πρέπει νὰ ρίψωμεν τοὺς Τούρκους ὁριστικῶς εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀπομακρύνοντες αὐτοὺς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως

Τὸ ἐγχείρημα, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα, εἶναι εὔκολον. Οἱ Σύμμαχοι δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν τῆς Θρᾴκης. Διὰ τοῦ ὁποίου νὰ καταλάβουν τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ νὰ ρίψουν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Ἀσίαν. Διὰ δὲ τοῦ στόλου των θὰ ἐμποδίζουν πᾶσαν ἀπόπειραν τοῦ Κεμὰλ νὰ διαβῇ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἠπειρον. Οἱ Τοῦρκοι πρέπει νὰ ἐντυπώσουν ὅτι εἶνοι οἱ ἡττημένοι τοῦ μεγίλου πολέμου. Ἐπομένως εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μεταβληθοῦν ἀπὸ ἡττημένους εἰς νικητές.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 5 Σεπτεμβρίου

— *Ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν*

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Λίντλεϋ ἐπεσκέφθη σήμερον τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ ὁποίου παρέμεινε συνομιλῶν ἐπὶ τῶν προκυψάντων ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων ζητημάτων.

Ὁ Λιντλεϋ ἐπέδειξε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ἔλαβε δὲ ὑπὸ εὐμενῆ σημείωσιν σχετικὰς ἀντιλήψεις τινὰς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

— *Ἀκόμη τὸ Ἀγγλικὸν διάβημα*

Βεβαιοῦται ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν μέχρι τῆς μεσημβρίας δὲν εἶχον ληφθῇ αἱ τελικαὶ ὁδηγίαιδιὰ τὸ προαγγελθὲν χθὲς ὑπὸ τοῦ Ρώυτερ διάβημα πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ συμπράξεως καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν ἄτυχον τῆς οὐδετερότητος τῶν Στενῶν.

— *Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπήντησεν ἀρνητικῶς*

Ἐλήφθη σήμερον τὴν μεσημβολίαν διὰ τοῦ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτοῦ κ. Ὑψηλάντου τηλεγράφημα τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη ἀπαντῶντος εἰς τὴν γνωστὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς πρεσβείας τοῦ Λονδίνου.

Ὁ κ. Ζαΐμης εὐχαριστῶν διὰ τὴν πρότασιν λυπεῖται διότι λόγῳ τῆς κατοστέσεως τῆς ὑγείας του καὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως ὑποβληθῇ εἰς ἐγχείρησιν δὲν δυναται νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του.

Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ κ. Ζαΐμη πιθανώτατα θὰ γίνῃ πρότασις διὰ τὴν πρεσβείαν τοῦ Λονδίνου εἰς τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εὑρισκόμενον κ. Ἀ. Κορομηλᾶν, μολονότι ὑπάρχουν ἀμφιβολίαι ἂν θ' ἀποδεχθῇ καὶ οὗτος λόγῳ τῶν ἰδιωτικῶν του ἀπασχολήσεων.

— *Ἡ Ἀμεριμανικὴ συμβολὴ διὰ τοὺς πρόσφυγας*

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀμεριχανικὸν Προξενεῖον συνῆλθον σήμερον ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἀμεριχανικῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ὅπως θέσουν τὰς βάσεις διὰ τὴν περιθαλψιν καὶ ἀνακούφισιν τῶν προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Οἱ συνελθόντες ἐξέλεξαν εἰκοσιμελῆ ἐπιτροπὴν ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς «Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων» τοῦ «Ἀμεριχανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», τῆς «Ἐπιτροπῆς Βοηθείας τῆς Ἐνγὺς Ἀνατολῆς» καὶ τῶν «Ἀμεριχανικῶν ἐν Ἀνατολῇ ἱδρυμάτων».

Ἡ Ἐπιτροπὴ θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὰς ἐργασίας της ἐν Περοιεῖ ἱδρύουσα καὶ ἰδιαίτερον γραφεῖον.

Τὸ ἔργον οὗτοῦ συνίσταται εἰς παροχὴν ἐργασίας, περιθαλψιν καὶ γενικῶς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν ἀτυχῶν ἀδελφῶν.

Παρόμοιοι ἐπιτροπαὶ ἱδρύονται σύντομα εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἰς ὅσας ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους ἔχουν συγκεντρωθῇ πρόσφυγες.

Ὑπάρχουν σήμερον πληροφορίαι καθ' ἃς εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς μοίρας τοῦ Ἀμεριχανικοῦ στόλου, Ναύαρχον Μπρίστολ διεβιβάσθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του ὁδηγιαι ὅπως παράσχῃ πᾶσαν συνδρομὴν καὶ ὑλικὴν ἀκόμη εἰς τὰ θύματα τοῦ Κεμάλ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— *Νὰ ὑποστῇ ἡ Ἑλλὰς τὰς συνεπείας τῆς ἥττης της*

Παρίσι, 5.— Ἡ ἐφημερὶς «Νουβελ Γαλλία» ἐκδιδομένη εἰς Μπορντὸ δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ τέως Γάλλου πρωθυπουργοῦ καὶ προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας κ. Νενυμέργν.

Ὁ Γάλλος πολιτικὸς διατυπώνει προσωπικὴν γνώμην του καθ' ἣν οἱ Σύμμαχοι ὀφείλουν ν' ἀφήσουν τὴν Ἑλλάδα, νὰ ὑποστῇ ὅλας τὰς συνεπείας τῶν γεγονότων τῆς Ἀνατολίας, ἤτοι ν' ἀπολέσῃ ὅλα τὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.

— *Ἐκρημνίσθησαν οἱ στῦλοι τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος*

Λονδῖνον, 5.— Ὁ «Πορατηρητὴς» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τονίζει ὅτι ἅμα τῇ πτώσει τοῦ κ. Βενιζέλου κατεκρημνίσθησαν καὶ οἱ στῦλοι, οἵτινες ὑπεστήριζον τὸ οἰκοδόμημα τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

— *Γαλλικὰ σχόλια διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν*

Παρίσι, 5. | Εἰς τὸν «Χρόνον» δημοσιεύεται ἐκτενὴς ἀνταπόκρισις ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ ἀνταποκριτὴς διατυπώνει μεταξὺ ἄλλων τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἀνάληψις τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῶν κ. κ. Τσαταφυλάκου καὶ Καλογερόπουλου δὲν ἐνέχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ τὴν προσέγγισιν αὐτῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ.

— *Ὁ Μόργκενταου διὰ τὴν Γαλλικὴν πολιτικὴν*

Οἱ «Κυριακάτικοι Τάιμς» ἐδημοσίευσαν ἄρθρον τοῦ πρώην ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀμεριχανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Μοργκενταου περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ἔχον οὕτω:

«Θὰ εἶνε κάλλιον τὰ ὑπουργεῖα νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ὅτι οἱ τελευταῖοι τῆς σχέσεις μετὰ τῶν Τούρκων θὰ καταπήξουν ἑκατομμύρια Ἀμεριχανῶν, οἵτινες συνέτεξαν γενεὰς Ἀρμενίων καὶ Ἑλλήνων Χριστιανῶν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκην ὅλων τῶν φίλων εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς κατὰ τῆς Γερμανίας.

Οἱ φίλοι τῆς Γαλλίας — παρὰ τὸν ὁ πόνον συγκαταβαίνομαι καὶ ἐγὼ — λυποῦνται ἀκόμη διὰ τὸν ἴδιον τῆς ἐνεργοῦ ἀστερείας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλίων ἑνὸς ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ἐπιχειρημάτων τοῦ ἐπιχειρήματος τῆς διατηρήσεως τῶν Συνθηκῶν.

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρῶν, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἐρμένουν ἀκλονήτως ἐπὶ τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

Ἂν δὲ ἀρχίσῃ γενικὴ μομφὴ κατὰ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Ἀνατολικὴν της πολιτικὴν, τοῦτο θὰ τῆς προξενήσῃ ἀνυπολόγιστον ζημίαν εἰς τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπηρεάσῃ καὶ τὰ ἀπτιέψῃ μάλιστα ἀπ' αὐτῆς, ρεύματά τινα συμπαθείας.

— *Ἡ Γαλλία δὲν θὰ παρασυρθῇ εἰς περιπετείας*

Παρίσι, 5.— Ὁ Χρόνος» παρατηρεῖ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐρμηνεύει οὐχὶ μετὰ καλῆς πίστεως τὴν τελευταίαν Γαλλικὴν διακοίνωσιν περὶ ἀμύνης τῶν Στενῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

«Ἡ Ἀγγλία, τονίζει ὁ γράφων, ἐπιδιώκει νὰ παρασύρῃ τὴν Γαλλίαν εἰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὰ Στενά, ἀλλ' αὕτη δὲν θὰ δεχθῇ νὰ περιπλακῇ εἰς παρομοίας περιπετείας».

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» εἰς σχετικὸν κύριον ἄρθρον ἐξηγεῖ ὅτι τὰ μέτρα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς οὐδετερότητος τῶν Στενῶν οὐδόλως προδικίζουν τοὺς ὁριστικοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης.

— *Ὁ διπλωματικὸς ἀγὼν τῆς Μεγ. Βρεττανίας*

Ρώμη, 5.— Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συνεχίζει κοπιαστῶς τὸν διπλωματικὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἤρχισε μετὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἀτύχημα, διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀντιλήψεων ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ.

Οὕτω θεωρεῖται ἤδη ὡς γενομένη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας ἡ Ἀγγλικὴ ἀξίωσις περὶ συμμετοχῆς τῆς Σερβίας καὶ Ρουμανίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Διάσκεψιν.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ὅτι ἡ Γαλλία κατόπιν τούτου θὰ συναντήσῃ πολλὰς δυσχερείας εἰς τὴν ἐπίμονον ἀξίωσίν της περὶ ἀποδόσεως τῆς Θρᾴκης εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει φαίνεται ὅτι ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας μεταξὺ τῶν Συμμάχων θ' ἀργήσῃ πολὺ ἀκόμη κατ' ἀκολουθίαν δὲ θὰ ἐπιβραδυνθῇ ἡ σύγκλισις τῆς Ἀνατολικῆς Διασκέψεως.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΟΙ ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ

Ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν μέσα εἰς τὸν ὀργανισμόν των τὸ μικρόβιον τῆς ἐγκληματικότητος, οἱ ὑπάνθρωποι τῆς «Ἑνώσεως» ἐξακολουθοῦν, καὶ ἐν μέσῳ ἀκόμη τῶν καπνιζόντων ἐρειπίων καὶ τῶν γόων καὶ στεναγμῶν τῶν ἀμοίρων θυμάτων τῆς ἀκμῆς προδοσίας των, ἐξακολουθοῦν ὡς οἱ κόρακες πέριξ τοῦ πτώματος τοῦ ὁποίου σπαράσσουν, τὰς σάρκας, νὰ κρώζουν προσπαθοῦντες μὲ τὴν δηλητηριώδη πνοήν των νὰ ἀποναρκώσουν κάθε πατριωτικὴν αἴσθημα, κάθε ἐθνικὴν συνείδησιν. Οὔτε ἕνα αἴσθημα ἀπλουστάτης φιλανθρωπίας, οὔτε ἴχνος ἀνθρωπισμοῦ, δὲν κλείουν μέσα των τὰ ἐρετά. Πρὸς πλήρη ἀκορδισμὸν τῶν δυστυχισμένων θυμάτων τῆς μικροπολιτικῆς των, οὔτε δύο λόγια παρήγορα δὲν βρέσκουν γι' αὐτούς. Τοὐναντίον τοὺς ὑβρίζουν καὶ κατα τὰς δύνηρὰς αὐτὰς σιγμὰς, λέγοντες ὅτι ἠγνόησαν τὴ ἐπαναστασιν, καὶ δεικνύουν τελείαν περιφρόνησιν ἀλλὰ καὶ χαιρεκακίαν καὶ μῖσος πρὸς αὐτούς. Τί νὰ εἴπῃ κανεὶς πρὸς τοιαύτας ἐχίδνας.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ νέου ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης. Εἰ, τοῦτο τὸ μὲν ἐπίσημον κράτος δὲν ἐνόμισεν ὑποχρέωσίν του νὰ παρασταθῇ, ὁ δὲ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἠρνήθη, νὰ ἀποστείλῃ ἐκπρόσωπον πρὸς τελεσιν αὐτοῦ. Καὶ τὸ μὲν κράτος εἶχε δικαιον νὰ μὴ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὸ μνημόσυνον. Πῶς, νὰ παραιτῇ εἰς μνημόσυνον ἀνθρώπου σφαγιασθέντος, διὰ τὸν σφαγιασμὸν τοῦ ὁποίου ὑτέχει τὴν μεγαλειοτέραν εὐθύνην; Ἀλλ' ἡ ἐκκλησία; Καὶ ἔπειτα ἀποροῦν οἱ τραγοπαπάδες τῶν Ἀθηνῶν ποὺ τοσον ἐκπίπτει τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα!...

ΗΡΩΤΗΣΑΜΕΝ

προχθὲς, ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ κατεργηθεὶς Γεν. Διοικητὴς λαμβάνει ἐπίδομα 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του διὰ τοὺς δύο ἐνηλίκους, ἀστρατεύτους υἱοὺς του. Καὶ ἐπιφυλάσσει διάνευσιν ἄπεσον ἐκ μέρους τοῦ κ. Ταμίου, ὡς μόνου ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο. Ὁ κ. Ταμίας ὅμως, ἂν κτὶ παρῆλθον δύο ἡμέραι δὲν ἔσπευσε νὰ διαγνώσῃ. Εἰς τρόπον ὥστε νὰ νομίζεται ὅτι δὲν ἔχουν ἄδικον οἱ καταγγείλαντες τὸ γεγονός. Ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον ἐὰν γίνεται εἶναι ἔγκλημα ἀπάτης τοῦ δημοσίου καὶ διώκεται ἀπὸ τὸν Νόμον, παρακαλοῦμεν ἀκόμη μίαν φορὰν τὸν Ταμίαν νὰ δώσῃ μίαν ἀπάντησιν. Ἀλλως θὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὡς ἁρμοδίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ο ΕΝΑΣ

τίος τοῦ Σπηλιωτοπούλου, ὁ μέγας μπράβος μουσουργὸς ἀνεχώρησεν, ὅπως μανθάνομεν, προχθὲς συναποκομίζων καὶ ἀρκετὰ ἐπίπλα μοῦ τοῦ. Ποιός θὰ φροντίσῃ νὰ κατοπτρήσῃ καὶ παραλάβῃ τὰ ἐπιπλα τῆς ἐπαύλεως; Ρῶτα ποσά, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον; Εἴποιμεν ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ μεταφερθοῦν κατὰ λάθος... Τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ὁ ἐξοχώτατος δὲν κοιμᾶται πλέον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Γεν. Διοικήσεως ἀλλ' εἰς την νεοαγορασθεῖσαν βακοναρικὴν οἰκίαν τοῦ ὑπηρέτου τοῦ Ἐπιστιμοῦ, ὅπου, ὡς φαίνεται, ὁ ὕπνος εἶνε ἀνετώτερος.

ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ

στιγμὴν πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Μεγάλη Ἑλλὰς» ἀνεχώρησε χθὲς δι' Ἀθήνας καὶ ὁ ἕτερος ἄφγος υἱὸς τοῦ ξυλίνου καγκελαρίου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐπιβραθεὶς ἀπὸ τὴν Πετρόσκαλαν καὶ συναποκομίζων καὶ ἀ

ΈΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΛΟΓΟΣ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	Δρ. 60	Ἐτησία	Φρ. χρ. 75
Ἑξάμηνος	» 35	Ἑξάμηνος	» 40

Συνδρομαὶ καὶ ὁμολογίαι δεκτοὶ παρὰ τῷ

Ἀρχισυντάκτῃ καὶ Ὑπευθύνῳ
ΤΙΜΟΘ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

νὰ μείνῃ ἐκεῖ καὶ φιλοξενεῖται παρὰ τῷ φίλῳ του ὑπηρέτῃ τοῦ Ἐπιστισμοῦ, ὅπου ἡμπορεῖτε νὰ στείλετε ἀρκετοί. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Νομαρχία.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ ἑξῆς ἀνακοινωθέν:

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Λέσβου δηλοῖ ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ὅτι οὐδεμίαν εἶδησιν ἐκυβέρασεν ἐντεῦθεν εἰς τὰ ὑπουργεῖα περὶ τοφαχῶν γενομένων δηθὲν ἐνταῦθα ἢ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς νήσου ὑπὸ τοῦ Λεσβακοῦ λαοῦ. Ἑπομένως πάντα τὰ περὶ τούτου γραφέντα εἶνε ψευδῆ καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν κρίσεις ἀνυπόστατοι.

Ἐκ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως

Σ. Σ Ε. Δ Δημοσιεύοντες κατὰ κάθηκον τὴν διάψευσιν ταύτην φρονοῦμεν ὅτι ὁ Γεν. Διοικητὴς ὤφελε νὰ ἀπευθύνῃ αὐτὴν εἰς τὰ δημοσιεύσαντα τὴν εἴδησιν Ἀθηναϊκὰ φύλλα, ἀναφέροντα ρητῶς τὴν «ΕΠΙΣΗΜΟΝ» προέλευσίν της καὶ, βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐν γένει βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ Ἐξοχωτάτου, θὰ εἴχομεν κάθε δικαίωμα νὰ ἐπαινέσωμεν ὅτι αἱ Ἀθηναϊκαὶ συνάδελφοι ἔχουν πληρέστατα δίκαιον.

ΛΕΥΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ 7ον ΠΕΖΙΚΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Θὰ ἦτο παράλογος καθήκοντος καὶ ἱερᾶς ὑποχρεώσεως ἂν ἐξηκολούθη εἰσέτι νὰ παραμένῃ ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς μυστικότητος ὁ ἡρωϊκὸς τοῦ ἡρωϊκοῦ 7ου πεζ. Συν)τος τῆς Β Μεραρχίας κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς γιγαντομαχίας, ὡς καὶ κατὰ τὰς σκληρὰς ἡμέρας τῆς ὑποχωρήσεως.

Τὸ 7ον πεζ. Σύνταγμα μαχόμενον ἀπὸ τῆς 13ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 18ης Ἰδίου μηνὸς ἐπὶ τοῦ τομέως Γεντζὲ Σαμτὰν ἀπέκρουε λυσσαλέας ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ἠσφαλίζετο δι' ἀντεπιθέσεων πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις διασπάσας τὸ ἀπώτερον τῆς παρατάξεως ἐβάδιζε πρὸς κύκλωσιν τοῦ δεξιοῦ τὸ ὁποῖον κατεῖχε τὸ 7ον πεζ. Σύνταγμα καὶ τὸ ὁποῖον ἠγνόει ἡ ἡμετέρα γενικὴ κατ' στασιν, ὡς καὶ τὴν διάστασιν τοῦ μετώπου. Διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ του τὸ 7ον πεζ. Σύνταγμα ἔδωκε χρόνον εἰς τὴν ἐν Ἀμφίαν νὰ ὑποχωρήσῃ τὸ Β' Σῶμα Στρατοῦ τὸ ὁποῖον ἄλλως θὰ ἠμπορεῖ ἀπεκόπτετο τὴν ὑποχωρήσιν τοῦ, ἐὰν τὸ 7ον πεζ. Σύνταγμα ἔδωκε